

نامه های

منصور هاشمی خراسانی

شماره: ۵

موضوع: فرازی از نامه‌ی آن جناب درباره‌ی ضرورت معیار شناخت و کمال آن

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا کسی که طلای اصل را از بدل نمی‌شناسد به محک میزانی نیاز ندارد تا با آن بسنجد؟! یا کسی که راه را از بیراهه تمییز نمی‌دهد به راهنمای راه‌شناسی نیاز ندارد تا راه را نشانش دهد؟! یا کسی که در مکان تاریکی گرفتار است به شمع فروزانی نیاز ندارد تا پیرامونش را روشن نماید؟! یا کسی که چشم خود را از دست داده است به همراه بینایی نیاز ندارد تا دست او را بگیرد؟! یا کسی که در حال غرق شدن است به دست‌آویز استواری نیاز ندارد تا به آن چنگ بزند؟! یا هیچ عاقلی بدون قایق به دریا می‌زند؟! یا هیچ کوری بدون همراه به سفر می‌رود؟! به همین سان، کسی که حق را از باطل نمی‌شناسد به معیاری نیاز دارد تا با آن بسنجد و کسی که هدایت را از گمراهی تمییز نمی‌دهد به راهنمایی نیاز دارد تا هدایت را نشانش دهد و کسی که در تاریکی شبهات گرفتار است به شمع‌ی نیاز دارد تا برایش روشن نماید و کسی که به درست و غلط بینا نیست به همراهی نیاز دارد تا دست او را بگیرد و کسی که در دریای جهل غرق می‌شود به دست‌آویزی نیاز دارد تا به آن بیاویزد. بدون معیار، شناختن و بدون راهنما، راه یافتن و بدون روشنایی، دیدن و بدون همراه، سفر کور و بدون دست‌آویز، نجات و بدون قایق، دریانوردی ممکن نیست.

شرح نامه:

این معیار، راهنما، شمع، همراه، دست‌آویز و قایق نجات انسان، چنانکه در کتاب شریف «بازگشت به اسلام» و سایر گفتارها و نوشتارهای روشنی‌بخش جناب منصور تبیین شده، «عقل سلیم» است که به سوی کتاب خدا و خلیفه‌ی پاک او در زمین ارشاد می‌کند و

از تبعیت غیر آن دو باز می‌دارد و بدون آن، میان حق و باطل و نور و ظلمت و هدایت و گمراهی و درست و غلط فرقی نیست.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورهاشمی خراسانی

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورهاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.

صفحه توییتر پایگاه

صفحه اینستاگرام پایگاه

صفحه تلگرام پایگاه

صفحه فیسبوک پایگاه

لینک مطالب ویژه